

opusdei.org

Att fästa det egna lidandet vid Kristi kors

Vad saknas i Jesu lidanden, som nu ska vara Paulus sak?
Paulusåret, 3:e månaden, en kommentar till Kol 1:24.

2008-09-19

Paulus skriver till kolosserna: ” Nu gläder jag mig över att få lida för er. Vad som ännu fattas i Kristi lidanden, det lider (vulgata ”kompletterar” ö. a) jag i mitt eget

kött, för hans kropp, som är kyrkan”. (Kol.1:24)

Ett gåtfullt ord, detta ”kompletterar”. Har Jesus inte tömt hela kalken? Vad saknas alltså ”fortfarande” i Jesu lidanden, som nu ska vara Paulus sak? Ordet ”för”, som upprepas två gånger förklarar sammanhanget en aning, eftersom det genljuder av Herrens ord ”för er” i nattvardssalen. Jesus har genomlidit allt för oss, men *ett* kunde han inte: Han måste till varje enskild människa överlämna den friheten, som innebär att säga ”ja” till det egna korset, att fästa den egna nöden vid Kristi kors, som är upprest för alla tider.

Naturligtvis gläder sig inte aposteln rätt och slätt över lidandet. Men han får glädja sig över, att hans lidande verkligen kan bli till nytta för andra. Då upplever han hur viktiga alla de

är, som han vunnit för tron. Även detta är hans glädje i hans lidanden.

Kanske har vi känt något liknande mitt i en stor smärta – kanske vid en älskad människas död – och gjort den glädjefulla upptäckten, att vi lidit och gråtit mycket, eftersom vår kärlek var stor. Det hade känts som ett förräderi mot den kärleken, om vi hade sagt: ”Herre, låt mig slippa detta lidande”. I ett sådant läge kan vi snarare vara mer tacksamma för vårt lidande, för vår omvälvande upplevelse, för de många tårarna. Vi förvånas kanske sen över, att vi ändå är starka och anar, att detta har att göra med närheten till det förlossande korset.

Av Josef Arquer

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/att-fasta-det-egna-lidandet-vid-kristi-kors/>
(2026-03-31)